

[Lundberg.]

Pürschel, hvad han vilde mene om mig, hvis jeg her fra Folketingets Talerstol sigtede ham for at berige sig i sit Embede gennem Bedrageri, Korruption eller lignende, og han maaske oven i Købet ikke var Medlem af Tinget, og saa ikke gav ham fornøden Anledning til at rense sig og klapse mig af.

Jeg tror, at hvis det ærede Medlem alvorligt vil prøve at bytte Rollerne lidt om og tænke sig selv i den Situation, vil han give mig Ret i, at hvis vi kommer dertil, at det er Befolkningens Indtryk, at man herinde kan stemple en anden for Tyveri, Bedrageri og Korruption, uden at der tilsyneladende sker noget som helst, saa er vi kommet langt ud over den Grænse, som Folketinget for sin egen Værdigheds Skyld bør hævde. Men, som sagt, i dette Tilfælde er det kun den sædvanlige Praksis, der følges, takket være det ærede Medlem Hr. Thomsens Mod til uden for Tinget i en Erklæring at gentage sine Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mente, at for at faa Ram paa det ærede Medlem Hr. Thomsen havde man faaet ham til at skrive en Klage til Landbrugsministeriet. Da den altsaa kunde betragtes som værende fremsat uden for Tinget, havde man dermed faaet Ram paa ham. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gør sig skyldig i en fuldkommen Misforstaaelse. Det, der er Grundlaget for, at man kan vedtage at tillade, at der rejses Tiltale mod det ærede Medlem Hr. Thomsen efter den gamle Praksis, er hans Erklæring af 9. November.

Det er, som jeg før sagde, efter Grundlovens § 56, 1ste Stykke, at 4 Partiernes Repræsentanter her anbefaler det høje Folketing at vedtage Indstillingen, og jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Thomsen ikke burde svække den Stilling, som han hidtil synes at have indtaget. Han burde ikke selv svække det Indtryk, som han gerne vil give Befolkningen, at han er et Mandfolk.

Pürschel: Det smertede mig naturligvis dybt, at Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Lundberg, var meget utilfreds med Juristernes Bidrag til Sagens Belysning. Det beroligede mig paa den anden Side noget, da han erklærede, at han ikke havde forstaaet det, jeg havde sagt, idet jeg gaar ud fra, at Fejlen her ikke ligger paa min Side.

Med Hensyn til det af Udvalget stillede Forslag skal jeg paa Anledning, der er givet, udtrykkeligt understrege, at der ikke her-

ved rejses Tiltale vedrørende noget, der er foregaaet i Tinget. Det vilde jeg gerne have haft skulde være understreget, og jeg har gjort, hvad jeg kunde for, at det skulde blive understreget i Betænkningen, men det ønskede man altsaa ikke at tage Hensyn til. Min Medvirken var jo underhaanden, da jeg ikke har den Ære at være Medlem af dette Udvalg.

Den stillede Dagsorden udtaler Ønsket om fuld Klarhed i Sagen, og dette Ønske deler vi saa stærkt, som nogen kan dele det. Vi mener dog ikke, at vi paa nærværende Tidspunkt kan stemme for Dagsordenen, fordi vi er Deltagere i en efter moden Overvejelse foretagen Indstilling om Samtykke til at rejse Tiltale, og den mener vi ikke bør bortfalde. Men, som allerede sagt, foregaar Undersøgelsen i Henhold til Retsplejelovens § 725, Stk. 3, og det, der sker der, er, at Statsadvokaten foretager Undersøgelse af en Sag, der normalt er privat Paatale undergivet, og foretager den efter de Regler, der gælder herfor. Som der udtrykkelig staa — jeg haaber, jeg har den højt-ærede Formands Tilladelse til nogle korte Citater —

„paatale . . . overensstemmende med de Regler, som gælder for Behandlingen af de andre Sager, der er undergivne hans Paatale“.

Blandt disse Regler er Regelen i § 711, hvor der staa, at Statsadvokaten skal

„ikke blot have for Øje, at strafskyldige Personer drages til Ansvar, men ogsaa, at Forfølgning af Personer, som ikke er strafskyldige, ikke finder Sted“.

Heri ligger altsaa, at det er Statsadvokatens Opgave ved den Undersøgelse, der foretages, at fremdrage alle Sagens Momenter, saavel dem, der maatte tale imod det ærede Medlem, som dem, der maatte tale til Fordel for det ærede Medlem, og jeg maa endvidere forstaa Justitsministerens Udtalelse saaledes, som den er fremsat her i Tinget, som netop understregende dette. Til det, der allerede er citeret af Udvalgets ærede Formand, kunde jeg have Lyst til at føje Udtalelsen Sp. 1267 om, at det, der skal undersøges, er,

„om der er nogen Holdbarhed i de Beskyldninger, det ærede Medlem Hr. Thomsen har fremsat, eller der ikke er det, om der er nogen, der har forset sig, eller der ikke er det. Hele Sagen skal oplyses;“

Derfor tror jeg ikke, at en tidligere Taler havde Ret, da han sagde, at Undersøgelsen var saa stærkt begrænset, for jeg maa forstaa det saaledes, at hvis der under denne Undersøgelse, der altsaa oprindeligt